

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Historia libri Judith

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

Ortuo Cyro post xxx.

m anos sui regni, successit ei filius
et cabisel, qd apd esdrā artarcer
ses l'asuerō dī. In historia iudith ppter ma
licia suā vocat nabuchodonosor. Tūc pnci
pes terre qd ipedebat
hebreos, s. reudethleē.
quē ioseph⁹ dī sc̄pt⁹
rem oīm accidētū. Et
alij qd iudicabat syriā
z phenicē z oēs regio
nes vltra eufratē scr̄
pserūt cambise regi.
qd iudet reedificabat hierlm̄ vrbē pessimā z
semp regib⁹ psaz rebelle, z tēplū ad silitudi
nē castrī: qd ob rebellionē pridē delecta fue
rat, qd reedificat statī negaret regi tributaz
annonas, nec etiā pateret regi trās⁹ i syriā.
Hec at dīcebat se cōmemorare ei: qd nō imē
mores salis, oīs zdīmēti qd i palatio e' co
mederat. qd ppter bñficia eis collata z sulētes
vt interdiceret hebreis reedificatōne. Quibus
ad hēcēs cambises potēter interdicit eā per
ep̄las. Tūc intermisū est op̄ dei i hierlm̄ v̄s
qz ad secūdū anū dārū. Porro sub cambise
factū est qd in historia iudith leḡt.

Sequuntur tituli capituloz m̄ histoi
riam Judith,

De iudith,	cap. i.
De duob⁹ mag⁹ z dario filio staspis,	ca. ii.
De conluminatione templi z zacharia z ag geo,	cap. iii.
De perse,	cap. iii.
De artarcerse z esdra.	ca. v.
De neemias,	cap. vi.
De reedificatiōe hierusalem.	cap. vii.
De inuentione ignis	ca. viii.
De obseruatiōe tabernaculoz.	cap. ix.
De dedicatiōe muri z obitu neemias,	ca. x.

Incipit historia Judith Capl'm. I.

Hinc historiā

b trāstulit hēro. ad petitio
nē paule z euſtochii de
chaldeo in latīnū. Hic li
ber apd hebreos inter hi
storias computat: z inter
agiographa qd dī hēro, in plogo qd sic ins

choat. Viginti z duas litteras r̄. Siḡis
plogo sup iudith alicubi leḡt inter ap̄c̄t̄o
pha, vittū est scriptor⁹, qd in ipso titulo dep̄
hendi pōt, quē synodus nicena in numero
sanctaz scripturaz recepit. Translatis autē
eum ppter varias z corruptas editōes magis
sensum ex sensu: qd verbū ex verbo sequens,
Mortuo iraqz cyro qdāz arfārat medus in
echbatanis surrexit: z reparauit eā, et munis
uit eam in expugnabilitē, quādā ptes meo
die sibi 25 illas: vt tandem toti medie impera
ret. Nabuchodonosor pō rex assyrior⁹ qd res
gnabat in nīniue anno, xij. regni sui obtinuit
arfārat in campo rogan, qd est inter eufrauen
z tigrīm. Hic est cambises cui adhuc p̄ v̄
uēs nīniue z regnū assyrioz pcessit: z nabu
chodonosor cognomiauit. Hic mortuo pa
tre duodecimū illi⁹ regnū annū agebat. Hā
in regno monarchie nō nīli octo anīs rega
uit. Qui postqz fac̄t⁹ est monarchus: ecclai
sum est coz elius. Et misit ad om̄es qd habi
tabat i cīllia z dama
sco z libano, z carme Hā supior eo null⁹
lo, galilea, z sannariaz fuit, voluit em̄ fol⁹
vsc̄s in hierlm̄, exigēs adorari p̄ deo. Hec
ab eis tributa lōge ḡ cum egrotaret vole
uita qd p̄ies sui. Qui
om̄es vno animo cō
tradixerūt. Tunc irat⁹
rex iurauit p̄ thronuz
suū qd defendeter se de om̄ib⁹. Igī anō, xij.
regni sui p̄cepit holoferni pncipi militiant
egredere ad reglōes illas: z nulli hominib⁹
vel munitionū pceret oculus e'. Qui egred
sus est cū exercitu: z operuerūt faciētere
cut locuste. Qui cū vastasset clīcia, z melo
potamī z madianitas: miserūt ad eū pncip⁹
prouinciar dicētes. Desinat indignatio ma
circa nos. Veni nob pacificus z vtere fuit
tio nostro sicut placuerit tibi. Et descedit de
montib⁹ cū virtute magna, z obtinuit om̄is
ciuitates z destruxit eas: z oēs deos terre
terminauit. Sic ei p̄ceperat nabuchodonoso
r: vt ipse solus deus dicereb⁹ ab his natōi
bus que potuissent holofernis potētia sub
iugari. Et audierēt filij isrl̄ tūnuerūt valde
ne similia faceret in hierlm̄: et in sanctuario
dei: z miserūt in terminos terre per qd p̄ce
rat iter esse in hierlm̄, z munierunt angusta
viaz, z humiliauerūt se corā dño ad erboru
tatōez beliachim sacerdos, filij iſu filij iſo

Judith

dech, vel forte alterius: quē spē Iesu circumistebat ad exhortationē filiorū Isrl' in montib⁹.
 Et operuerit sacerdotes altare dñi cilicio: et spī in cinere et cilicio offerebat holocausta, et clamabat ad dñm. Nunciatuq; ē holoferni q; filii Isrl' passent se ad resistendū: et monsū itinerā clausilient: et vocauit duces amō et moab dices. Quis est ppls iste qui mōtana obseruit: aut q; est virtus eoz? Tūc achior dux filiorū amon r̄udit, replicans ei qū p̄i movenset ppls iste d̄ chaldea p̄ mesopotamia in terrā chanaan. Cūq; descendilient in egyptū, reducerat eos de eoꝝ in terrā pmisam. Qui cū placatus erat eis nemo poterat eis resistere, cū p̄o irritabat eum flagellabat eos: q; d̄s eoꝝ erat odiis iniqtatē. Hup aut̄ reducerat eos in hierlm̄ d̄ fuitute nabucho donosor: cui tradiderat eos ppter pccā sua, et nūc obtinēt mōtana hec. Et addidit achior. Persecurare sī d̄ eoꝝ offensus ē eis, et poteris eos expugnare, alioq; non preualebis eis. Et iratis holofernes dixit. Ut ostendā tibi qnō est d̄s nūl' nabucho, et bachoꝝ: Tetrnomius erat p̄plo illorū sociaberis: cambyses, artarxes, ut cū illis pariter pere ses, asuer⁹. nabuch. as. Tūc p̄cepit holofernes seruū suis: ut duceret eū in bethulā anteq; castrametal⁹ fuerat. Cūq; traheret eū fundibulari⁹ egressi sunt aduerius eos. Et tūc mētes ligauerit achior ad arborē: et recesserūt. Fundibulari⁹ p̄o soluētes eū: statuerūt eū in medio sentorū et ppls. Diserat qd̄z de hierlm̄ in bethulā duos sacerdotes, et pnci p̄m oīa de tribu symeon. Cūq; exposuisset eis achior quare trāsmissus esset ab holoferne ad eos, receperit ei oīas in domū suā. Fācūz est aut̄ ut holofernes inueniret ductum aq; q̄ insuebat cluitate p̄ auiculas q̄ ebibeat aquā d̄ aluco, et p̄ latētes rimulas aqdu etus interrupto aqdu nūcile i arido loco en abstulit eis aq;. rostro tre infixo bis. Erat at nō lōge a mu bere videban̄, et in rīs fonticuli: quib⁹ c̄ de percepit holofernes furtim vtebat ad nes aquā subesse, refocillandū pot⁹ q̄ ad bibendū. Et dicerūt amonite ad holofernē. Si vis eos obtinere sine bello et sanguine: appone fontib⁹ custodes. Et apposuit: et defecit aq; d̄ cisternis post, et dīles. Et clama

uīt populus ad eos qui venerat de hierlm̄. Judicet dñs inter nos et vos. Melius erat uob⁹ fuisse holoferni q̄ sit perire. Et dixerūt sacerdotes. Sustineam⁹ adhuc p̄ qnē dīes: si forte faciet d̄s nobiscū misericordiā. Erat aut̄ in ciuitate iudith vīdua tribu anis mulier pulcra nūmis: sī casta, de tribu rubē: que accitos sacerdotes reprehendit eo q̄ tensasset dñm: et terminū dīez imposuissent misericordie ei⁹. Et ait ad eos. Opus dei factura sum: qd̄ non indicabo vobis. State hac nocte ad portas ciuitatis et oīas vobiscū: ve egrediar p̄ manū vīram. Cūq; illi abissent: orauit ad dñm dicens. Dñe deus p̄ūs met sy meon: q̄ dedisti illi gladiū in alienigenas dirige manū ancille tue. Nec cōmēdauit faciū symeonis, qd̄ detestat⁹ est iacob: sed vltione factā a dño p̄ manus impij. Cūq; orasset lauit se et vñxit myrto optimo: et induit se vestibus iocunditatis sue, et vocauit abram suā. id est ancillā. Mel, p̄prīum nomē est ancille. Et imposuit scapule et ascopā vīni, et vas olei, et polentā et lapaces, i, cibū olerib⁹ pfectū, et panes et caleū: et puecta est. Et amirati sunt sacerdotes pulchritudinē eius: et orauerūt p ea. Cūq; descendiderat montē tenuerūt eā ex ploratores, et dixerūt eā ad tabernaculā holofernis: qui statim captus ē in oculis suis. Sedebat at holofernes in canopeo purpura et auro et gēmis contexto. Et est sericū reticulū muscarū, dictū sic a canopo opido egyp̄ti in q̄ inuenit Alū dicunt conopeū: quoniā instar coni a lato ascendit in acutuꝝ. Et dixerūt assyri⁹. Quis stemnet populū herborum qui tampuscras mulieres habet, ut pro his merito pugnemus p̄ eos. Cūq; adorasset iudith: dixit ad eā holofernes. Cur placuit tibi ut ad nos venires. Que rūdit, Tertū est q̄ in p̄ditionē ibit ppls nō st̄. grauiter em offendit d̄s suū. Vasa em dñi impendit, p̄ vīctualib⁹ alienigenis. Insup ordinant ut bibat sanguinē pecorū suoꝝ: quē lex dei oīo prohibet gustari. Nam et fame et siti fam inter mortuos computant. Et misit me dñs hec ipa annūciare tibi: qui dīcet mis̄i quādo reddet eis peccatū suū. et tūcveniens introducam te vīq; in hierusalē, et habebis oīem p̄lin sicut oues q̄b non est pastor. Et ait holofernes. Si fecerit mis̄i hec de tuus eris et deus me⁹. id est in numero deoꝝ meos rū habeo eū, et tu magna eris in domo naz

Historia Libri

buchodonosor. Et fecit eam introduci ubi
erat positus thesauri eius. Lucus disponeret quod
vareficiū suū ait iudith. Et his quā
cū detuli manducabo: ne veniat super me tra-
dei. Cui holofernes. Cū defuerint ista quā fa-
ciem⁹ tibi. Quem rūdit. Vnde aia tua quā nō
expēdet oīa hec ancilla tua donec faciat dīs
in manu mea hec quā cogitantur. Petijtq; sibi da-
ri copiā egredieb̄ foras nocte ad adorādūz
dēū iūū. et ita p̄ tridū noctib⁹ exhibat et bapti-
zabat se in aquis: et orabat dēū iūū. Quarto
die fecit holofernes ce-
nā seruū suis. et dixit
ad vagao eunuchūz.
Persuade hebrei illi
ut spōte p̄sentiat mī-
hi. Fedū ēm apō as-
syrios: ut mulier illi
eat ab eo. Et ait ad eā
bona strare ad dūm meū. Que rūdit. Quies-
qd illi placuerit h̄imbi erit optimū omnib⁹
dieb⁹ vīte mee. Et cū orasset se stetit aī fā-
ciē holofernis. Qui secund⁹ fact⁹ ē. bibitq;
vinū q̄ntū nūc̄ b̄berat in vita sua. Et cū le-
ro eēt festinauerūt sui ad hospitium sua. et erat
iudith sola i cubiculo. Porro holofernes ia-
cebat in lecto nimia ebrietate sopit⁹. Dirigis
iudith puelle sue ut stareret foras ad hostiū et
obseruaret. et orauit cū lachrymis dices. Lo-
firmā me dñe deus iūū: et respice in hac hora
ad opa manū mearū.
Et soluit pungionē de
colūna que erat ad ca-
put lecti. et pectiē bis
ceruicē abscedit caput
el⁹. et tradidit illō abre-
sue: et tollens conopeū egressa est. Cungs re-
nissit ad portā cīnītā clamauit. Aperite: qz
nobiscū est deus qui fecit virtutē in iūū. Et
occurserūt ei omnes a minimo usq; ad maxi-
mū cū lumīnib⁹. et pferēs caput holofernis
et conopeū ait. Cōfitemini dño q̄ dedit nob̄
victoriā in manu mea. et reduxit me unma-
culatā. Et vocatus est achior: et vīlo capite
holofernis p̄ pauore cecidit in terrā. Et resū-
pro spiritu adorauit iudith. Que dixit ad po-
pulum. Suspēdite hoc caput super muros: et
diluculo facite impetū in hostes. q̄ turbari
pro nece dñi sui vertent̄ in fugā. Tūc achior

crescidit carnē prepūtiū sui. et appositus est
ad plūm iūiel. Mūc̄ ozias nunclos p̄ co-
uitates iude: ut egrēderent post eos. Porro
egressi sunt hebrei mane: et discerunt assyriū.
Egressi sunt mures de cauernis suis. Cūq; in-
trasset vagao ut excitaret holoferne. vīdit ca-
dauer sine capite. Et ingressus tabernaculū
iudith nō inuenit eā. Et exclamauit ad pos-
pulū. Una mulier hebreia fecit p̄fusionē in
domo nabuchodonosor. Ecce caput holo-
fernī nō ē cū eo. Et turbati se valde fugi-
siderūt querentes. Et insecuri sunt eos fugi-
iūū: et percusserūt eos usq; ad extremitates si-
nuī suo. Per dies aut̄ triginta vīl collecta
sunt spolia assyrioz. et vīniuersa q̄ pecularia
holofernis erant dederūt iudith. Joachim
aut̄ summ⁹ pontifex venit de hierclū cū vīl
uersis p̄sbyteris ad vīdendū eam: et benedic-
terunt ei. Tūc cantauit iudith cantū dño
dicens. Incipit dño in tympanis: Su-
per hoc cāticū innuenies qđ dicit hīero. sup
psalmū. Dñe dē nost̄. Quia cū in hebreo
legit̄ nomen dñi geminatuz sicut hic. Ado-
nay dñe deus. Prīmū est tetragrammaton
scdm ho nomē domī
ni cōmune. In fine cā-
ticū p̄phētauit dī die lu-
dīch dices. Dñs om̄i
potēs in die iudicij vi-
sitabit suos: et vīndica-
bit impios ut vīran̄
i sempitinis. Post hec
ascēdit iudith i hierus
salē cū populo. et obs-
tulerūt dño votar̄ res
promissiōes suas. Por-
ro iudith vīniuersa yasa bellīcosa holoferne
et conopeū obtulit i anathema oblinisōis: et
solēnizauit om̄is populus. Et diem hāc
numero sanctoꝝ dīez̄ receperunt vocantes
cambisē scd̄z nabuchodonosor. Et redi-
dīth filia merari rubenite i bethullā. Et ma-
tre fuit de tribu symeo. et fuit iuridūtate oīo
bus diebōvite sue. Et cōpletis. cī. āns mor-
ta est et sepulta cū vīro suo manasse: et dimi-
sit abram suā liberā. et planxit eam om̄is po-
pul⁹ seprē diebō. Porro cambisē ingressus
est egyptū: et vastauit eam. et abominatus re-
ligione eius et ceremonias: templa depositū
et edificauit babylonē i egypto. Lūc̄ reu-
teretur ab egypto egrotabat. et cerebat ceruī

Judith

cibus regū. Et mortuus est in dāmasco.
De duob⁹ magis ⁊ dario filio itaspis.
Laplīm. II.

Ost cambisem

p ryn⁹ de septē magis q̄ iudicabat
regnū p̄laz erineides noīe ob-
tinuit regnū persar. dicens panthē filiam
cambisē in uxore, simulā sē nō velle sibi re-
gnare: sed iheruare regnū mergi fratri cam-
bisē, q̄ puer era. Hūc tamē mergum cam-
bisē p̄s occiderat in penitentib⁹ tēplī, so-
lo isto erineide p̄cio hul⁹ sacrilegū ⁊ parricī-
dī. Cūq post septē menses regni sui mores
ref erineides: substitut sibi fratrē iuuenē ele-
gante forma ⁊ virib⁹: dicens hunc esse mer-
gum cīri filiū: ⁊ cambisē fratrē. Hec autē oc-
cultatio regū de facili fieri potuit in perside,
q̄ ad regem nullus fere intrabat preter do-
mesticos eius. Un⁹ autē de septē magis ce-
pit illū habere suspectū, suspicās nō cē mer-
gum. Hic magis inter p̄cubinas regis filiā
babebat: qui secretus loq̄ns cū ea monuit
cam: et d nocte attentius palparet caput re-
gis, ⁊ dep̄henderet vtrū auriculas haberet.
Hūc ei fratrē erineidis quondā sibi offens-
sum cambisē mutillauerat aurib⁹. Cūq puz-
ella dep̄hendisset eū aures nō habere indi-
cauit h̄ patrī. Quis cū reliquias magis b̄ in-
dicasset cōtraueft in eū: ⁊ occiderunt eum,
⁊ nō regnauerūt nūl p̄ annū līlī duo fratres.
Porro septē magi cū tractaret inter se: quis
eoz diceret filiā regis ⁊ regnaret p̄ eo, com-
placuit eis ut tali vaticinio vñus ex eis eli-
geret. Dñluculo veniret sup̄ equos soli in a-
trio palati⁹ ante fores templi, ⁊ cuius equ⁹
prior hinniū daret, km oraculū deoꝝ rex cō-
stitueret. Erat vñ⁹ eorū darius fili⁹ itaspis,
qui secretus loq̄ns cū custode equoz suo
rū mandauit elyt in loco ad quē in crastino
convenire debebat equo suo de nocte sup̄po-
neret equā. Quo facto cū i crastino septē ma-
glad euidē locū denenissent, statim ad equē
memoriā equus darij hinniū dedit, ⁊ sine
cunctatione in regem sublimat⁹ est, et regna-
vit anno. cxxix. regni persar. Hūc familiaris
erat zorobabel. Cum em̄ interdixisset cambisē
reedificationē templi: ascēdit ad eū zoro-
babel, ⁊ p̄ hul⁹ darij interueniū tentauit ani-
mū regis mutare sed nō potuit, ⁊ tūc p̄suasit
dario secretus: vt youret votū deo israel,

q̄ si eum regem faceret: restauraret eius tem-
plū ⁊ vñiversa yasa domini: que adhuc erāt
penes regem persarum remitteret in hiem-
salem.

De consummatione templi ⁊ zacharia et
aggeo. Laplīm. III.

Wm audisset ita

c q̄ zorobabel hūc regre fiducialiter
aggressus ē reedificare tēplū ag-
geo ⁊ zacharia exhortantib⁹ plim. Qui p̄dī
cabat dēū eis offensum: eo q̄ habitarent in
domib⁹ laqueas; ⁊ dom⁹ dñi esset desolata.
Hoc autē signū ire dēt esse dicebat q̄ semina
bāt multū: ⁊ inferebat parū. Principes yō
regis perlaꝝ q̄ erāt trās flumē interdicebat
reedificationē. Lunc respōdissent seniores
iuda q̄ deus suus hoc eis p̄ceperat: cui ne-
fas est contradicere. Placuit vñisq; vt res
ad dārium referretur. Et ascendit zorobabel
cum nūctis principum ad regem, ⁊ hono-
ratus est ab eo supra q̄s speraret. Nam in cu-
biculo regis dormiebat cum alijs duobus
cubicularijs. Porro darius rex cenam ethi-
biuit satrapis persarum et prefectis īndie et
ethiopie ⁊ magistratib⁹. cxxvij. prouinciaz.
Eadem nocte expergefactus noctē ducebatur
insomnē, ⁊ proposuit questionem tribus cu-
stodibus corporis sui: quod de tribus forti-
us videref, reges sc̄z vīno ⁊ muliere. promis-
tens ei munera ⁊ honoꝝ: qui sapientius re-
sponderet. In crastinū coizam satrapis ⁊ ma-
gistratibus accesserūt illi tres. Et ait prim⁹
regem esse fortiorē cunctis. Cū em̄ homo p̄-
sit ceteris animātib⁹: rep̄teſt homīnī: ⁊ ad
nūl eius omnia fiunt. Secundus autē
p̄tulit vīni fortitudinē, q̄ cum homo non
p̄sit ceteris nūl animi fortitudine: vīnū su-
perat ipam animi fortitudinē. Zorobabel ve-
ro mulierē fortiorē vtrōq; affirmit Nam ⁊
regibus ⁊ eis qui vites plantat mulieres et
vitam p̄ferūt ⁊ alimoniam, ⁊ ad robur v̄q;
perducūt, et pro mulieribus homines ani-
mas ponere nō timent. Retulit quoq; se vī-
disse cōcubinam cuiusdā regis: alapas regi
imponēt. Cūq illa risisset regē arridens
tem: ⁊ ea molesta regem molestatu. Super-
bec omnia vero veritatē dixit esse fortiorē q̄
immutabilis est ⁊ sempiterna. Veritas em̄
dei om̄ia creuerat, ⁊ ad eius p̄udentiā ora-
bis regebat: ⁊ nil ei resistere poterat. Cūq

Historia Libri

omnes indicassent fortiorē omnis ibo esse veritatem, dixit rex ad zorobabel: ut peteret ab eo quod vellat. Et postulauit zorobabel fieri templi reedificationē: et vasa domini remitti in hieroslm. Et gauisus est rex Ha idipm meminit sevo nisse. Et sc̄psit p̄ncipib⁹ suis p̄ ep̄lam trans flumē: ut nullaten⁹ impediri ēt iudeos, sed de sumptib⁹ regis iuuaret eos dātes eis p̄ singulos dies hostias, similam, vinū et sal: ut offereat ea dō celī: et orēt, p̄ vita regis et filiorū e⁹. Et addidit. Qui hāc mutauerit iussionē tollat lignū de domo e⁹, et nfigat in eo, dom⁹ at e⁹ publiceret. Ego darius statui decretū quod stu diose ipsleri volo. Re misit qz darius vasa De eodē etiā biero, dñi p̄ manū zoroba bel. Qui reditū facies in qdaz ep̄la dīc. Qd cū maximū et pulcer p̄ chaldeā p̄ tribulib⁹ rimū p̄ gregāsset ex suis regi mādata pa ericū, vnavice ascēs tefecit, et ascēdēt cuius dīt cū paucis i rūmu eo mīti hiesolymā lū ut oēs cōspiceret et cepit flere. Et cuius quereret cur fleret, cū potius esset illi gaude dū sūg tāto exercitu, r̄ndit Iōs. Iōs: qd null' istoꝝ durabit viuēs post, c. annos: sed erunt oēs puluis et cinis, Igitur anno sc̄o dā rū mēse, viij, instabat operi et cōpleteuit illō āno, viij, darii, q̄ erat, xlvi, regni ps̄az, fīm qd dictū est in euāgelio, xl, et, vi, annis edificatiū est templū hoc, i.e. p̄ma licentia quā dedit cyrus redeudi et reedifi cādi templū vsq; ad, viij Hoc dixerūt iudei ānū darii quo p̄sum qn dñs dīc. Sol matū est tot ānū si uite ulte templū h, et iterū. Et mortu⁹ est ag geus et sepult⁹ iuxta sa cerdotū monumēta. Lōuenerūt aut̄ filii isrl ad dedicationē templi: et dedicauit illō meno se, xij, q̄ apud latinos martr⁹ dī, xiiij, die mē sis. Et hec est sc̄da templi dedicatio, yermalis. Et celebrauerūt filii isrl p̄hase fīm legē dñi. De arca p̄o quō vel qn recupererūt eā incertū est. H̄z si vez est qd epiphant⁹ dī, eam vsq; ad iudicij diem nō esse egressurā de latibulo petre, certū est, q̄ hebrei instar poris edifica uerūt alterā. Ha inter manubias: q̄s tulerūt romani de iudea legūtūr translata arca dñi cādelabruꝝ et mēsa. Et moru⁹ ē zacharias i Tres legūt̄ templi de senectute bōa, et sepul dicatōes, vna facta tus iuxta aggeū. Por a salomōe post con

ro dari⁹ cū discessisset firmatiōez tēpli ab eo egyptus mortu eo facti. Et hec ēf us est.

habes in libro regū anno, xj, regni salomōis. Sc̄da legis bīcha ta in vere sub dariō zorobabel auctore. De tertia legis q̄ facta fuerit p̄ iudā machabē: q̄ deuterō antiocho epiphane dedicauit tē plū adeo immūdatū et de solatū ab eo vi et am frutices in eo pullulasse dicant. Et dīc finisse enceniatū, xx, die decembrib⁹. Hec dedi catio stetit in posterium: de qua dī in euāgelio. Facta sunt encenia in hiesolymis et hyems erat.

Incidentia.

Rome post exactos reges p̄mū ſuilea bruto esse ceperit, et vix v̄sq; ad qnūdecimū lapidē roma tenebat ipū Inde tribuniple Miliaria eminissib⁹ et dictatores et rur p̄dū distinguiunt̄ sum ſuiles républicā nō pl̄tūc p̄debat reuerūt, v̄sq; ad iuliuꝝ romanū imperiū cesarē Pitagoras mor tuus ē. Rome popu lus a patribus facta seditione discessit.

De perse.

Capitulum, III,

Ost dariū ter

p̄ us ei⁹ successū ei in regnū, q̄ p̄terne volūtas honorādo deūbe res apparuit. Eo tpe p̄nceps fuit sacerdotū etiachūm ſuie ioachim filius iſtu, et erat in dea cura rex gerendā penes sacerdotes, q̄ prius sub regib⁹ iudicib⁹ fuerat. Recepit̄ keres egyptuz que a patre discesserat̄ gre Non determinat̄ ciā vastauit. De cui⁹ quāto tpe regnauit fortitudine mīta refert rit̄ xerxes, grecorū historia Sub hoc dī iosephus esdrā venisse in iudeā: s̄ sub artarxe tpe dī ſeipm venisse. Post te sem regnauit archabamus mensib⁹ septem.

Incidentia.

Eo tempore natus ē socrates. Lapisba bens formam caprinam in egeum mare de celo cecidit.

De artarxe et esdra.

Capl. V.

Ost hec ar

p̄ manus dictus est regnū periaz obtinuit. Eo tpe esdras aaronita

Judith

lege successam a chaldeis reparauit. Nouos quoq; apices litteraz exco gitauit q; facilius reo ad scribendū fierent: z ad p nunciandū, z pterea velor scriba dicit est. Nec est mirā dū si q; spiritū sanctū libros repauit, cū plus res in diebo nostris psalterii z libz hymno- rū z plures libros hmōt deletos scrierē repa rare. Addidit etiā quedā de suo sicut titulos psalmoz, z plura que leguntur in pentateuco. Sicq; verisimile est quedā q; supflua intellexit ipm subtraxisse.

Tradūt etiā quidam Quidaz tradūt es- modū scribēt a de- drāz suis iosezech tra in sinistrā eū iude parrem ieu vel ma is tradidisse: cū prius lachiam, ad modū arantū scri- ptitarent. Unde z scriptura exaratio solet dī- ci. Scribebat qūt a sinistro cornu ī dextrū: z a dextro redeūdo scri- bebat in sinistrū. For Hic significat q; fi- te per illū modū scri- bēdū pfiguravit sp̄z tuſancus idipm qdō mō significat in missa q; translationē libz de- rectra ī sinistrā. Por- ro eldras inuenit gra- tia ī oculis artarker- sis: z penit ab eo licē- tiā ascēdēti ī hieru- salē: vt in lege quā re- parauerat p̄plm suū erudiret. Dedit ergo ei rei licentiā redeūdi, et tradidit ei eplaz ad p̄n-

cipes suos trans flumen, z ad custodes arce publice, vt traderent eldredre absq; mora q; cun- g; peteret ab eis vlsq; ad argenti talera, centū z ad frumenti choros, c. z ad batros olei, c. sal- vo sine mēsura. M̄stros vō tēpli sacerdotes leuitas, cantores, ianitores, z natinneos, ab oī vectigali tributo z annonis absoluit. De- dit qd̄ eldredre p̄tatem amouendi z īstituēdi iu- dices z presides trās flumen fm sapientiā su- am, z puniēdi p̄tumaces, sive in more, sive in exiliū, sive in cōdemnationē substantie, v̄l certe in carcere. Hāc eplaz eldras legit iude is ī babylonia p̄stitutus. Exemplū vō eins militis ad filios israel qui erant v̄ltra montes caspios, z venerunt d̄ eis at eldrām sacerdo- tes z leuite de nathinneis, cc, xx. Et fuerūt cū

eo mille, z dcc. Et egressi sunt anno, vii, regis artateris de babylonia, pmo die primi mē- sis, z puerunt ad fluuium qui decurrat ad auna. Josephus dicit iuxta eufraten. Et po- test esse auna fluius decurrens ī eufraten vel eufratis riūulus. Et manserunt ibi tribo diebo, et predicauit eis esdras ieuuniū, vt aſ- fligerent se corā domino, z peterent ab eo vi- tam rectā z securam. Erubuit ei esdras pete- re a rege ducatū ī via dicens. Manū dī nos- tri est sup omnes qui querunt eum. Et sep- rauit esdras de sacerdotibus, xij, quibus co- misit vasa dñi z munera que mittebat rex ī h̄ierusalem z principes eius z populus. Et vene- runt in h̄ierusalem mense quinto, z silue- runt tribo diebo. Quarta die obtulerūt in do- mū domini que lecu tulerunt offerentes hol- causta ī gratiarū actionē, dederuntq; episto- lam regis ducib; trans flumē, qui honoraue- runt populū dei z domū dei. Tunc acce- serunt ad esdrā principes israel dicētes. Nō est separatus populus israel a populo terra- rum. Tulerūt em̄ d̄ filiabo suis sibi z filiis su- is v̄tores. Manus quoq; sacerdotū z prin- cipum z sacri seruoz in hac inuenit trāsgres- sione. Tūc scldst esdras vestimenta sua, z fles- z orans iacuit in terra v̄loq; ad sacrificium ve- spertinū. Tūc accesserunt ad eū p̄ncipes di- centes. Surge tuum est discernere quid aga- mus. Manus nostra erit tecū. Tūc adiuraz uit esdras sacerdotes, p̄ncipes, et leuitas, vt proijerent v̄niuersas v̄tores alienigenas, z eos qui d̄ eis nati erant. Et missa est vox ad omnes filios trāsimigratiōis, z puerunt in h̄ierusalē ī tertiu diem mense nono qui des- cembrib; apud latinos dicit, xx, die mēsis. Et surgens esdras criminabatur illos q; contra- legem dei semen sanctū commiscuerant semē- ni incircūcis, z opus esse vt abiijerēt v̄to- res. Et respōdit multitudo. Populus mul- tus est, z tempus plūmē z nō sustinem⁹ stare foras, z opus hocnō est diei vnius vel duo- rum. Elige tibi p̄ncipes z trans per vntuera sum israel, z apud quoscunq; inueniris mu- lieres alienigenas cūcē eas incunctanter. Et inuenite sunt ī h̄ierusalē primo apud filios ieu filij iosezech z fratres eius, z statū electe sunt. Nec em̄ credēdi est ieluz magnū sacer- dotem habuisse alienigenā. Et q; v̄llus est za- charias sordidis vestib; idutus, ad filios eō referendum est. V̄l quā cum pontifex esse

Historia libri

pplin nō arguebat Idipm fecerit p vniuersū
iūl, r offerebat vnuſq; apō quē iūera erat
hect transgressio arletē p declinatiōe pccī.

Deneemias. Caplīm, VI.

L factum ē in an-

e no vicesimo regis artarpersis E-

rat pincerna regis neemias d̄ fl̄ij captiuitatis. Qui dū esset in suis castro
audiuit pegrinos hebraice loquētes, r acce-
dēs sciscitat̄ est ab eis de statu iudee r hieru-
salem, r accepit ab eis vrbē esse sine muris: r
habitare in ea pl̄m dei in afflictione. Nam
per dies sustinebat hostiū imp̄t: r noctib⁹
intrabāt latrūculi, r plateas implebat cadas
uerib⁹ occisoꝝ. Et fleuit neemias r clbū des-
siderabile n̄ gustauit, nocte r dīe clamās ad
dūm. Cūq; staret in mensa r leuaret vīnū re-
gl̄: appariuit quasi languid⁹ ante eū. Et ait rex
Quare trist⁹ es, q̄dye mālū later i corde tuō
Et respōdit tremens. Quia ciuitas sepulcri
patrū meoꝝ dēserta est. Si bonū tibi videſ
mitte me r redificabo eā. Et ait regina que
sedebat iuxta regē. Qū reuertes. Et statuit
ei t̄p̄us reuertēdi. Nec fuit hec regina hester
vt quidā tradiderūt. Nec in dieb⁹ esdre his-
toria illa occurrit. Non em̄ esdras in volu-
mīe suo siluisset. Et dedit rex neemie ep̄lam
ad p̄ncipes tr̄s flumē. In qua mādauerat
de honore exhibēdo neemie tanq; duci r le-
gato missō a latere ei⁹, r de impendijs vrbis
reedificande. Et miss̄ cū eo p̄ncipes militū
r equites, r trāstū faciēs p babylonīa, mul-
tos de tilijs captiuitat̄ secū reduxit: r venit
in hierusalē. xxv. anno reḡ artarpersis fm̄ io-
sephuz. Porro in hierusalē sūmus erat sacer-
dos heliaphat fili⁹ heliachim. Et siluit nee-
mias trib⁹ dieb⁹, et nocte p̄surges cū paucis
circūbat ruinas mu-
roꝝ, r siderās q̄li reedi
ficiari possent. Quarto
die locut⁹ est neemias
ad multitudinē Ueni-
rum que inuitur in
te reedificem⁹ muros
hierusalēr nō sim⁹ v̄l-
tra in opprobriū genti-
bus. Manus em̄ del-
nobiscū est, r verba re-
gis que locutus est misi⁹.
De reedificatione hierusalēm.
Caplīm, VII.

L surrexerūt sa-

e cerdotes r edificauerūt portā ge-

gis. Alia trāslatio habet edifica-
uerūt portā r probatīcā pīscinā. Hec est por-
ta iūcta templū p quā inducebāt greges ad
offerendū. Hec alibi turris gregis dīcl̄. Su-
it aut̄ altera turris gregis in via bethleē, vbi
iacob panit pecora sua r pastores vīgilātes
sup gregē suū viderūt multitudinē militie ce-
lestis. Scđo filij asanāa edificauerūt portā
pīscinū, r statuerūt valvas eius r seras r veces.
Hec resp̄icit iōppen r diāpolim, p quā infere-
batur copia pīscinū. Hec fm̄ iōsephū postea
dicta est porta dāvid. Tertio edificauerūt
portā vēterē pīgmetarij r aurifices. Vēto
gla em̄ isti⁹ erat a dieb⁹ iebuseor, r melchis
dech. Quarto portā vallīs, que sc̄i in vallem
ducebat iōsaphat edificauerūt filij zayloę.
Quinto edificauerūt portā sterquilini⁹ mīche-
as p̄nceps vīci bethacarem. Per hāc portā
sordes ciuitat̄ effluebat inundatīo flumiꝝ
in torrentē cedron. Sexto edificauerūt portā
fontis p̄nceps pagi maspha, r muros pīlē
ne syloc. Muros aut̄ inter portas edificauit
pīls p vicos r ciuitates vnuſq; fm̄ possi-
bilitatē suā. Nec te moueat si alia noīa por-
tarū inuenias, q̄ forte in interiori muro face-
sunt, cū aliq; de pdictis alia postea sortite sint
vocabula. Hā porta negociatorꝝ forte por-
ta est greḡ. In q̄ negociator̄ ergasteria sua
posuerāt ob tēpli viciniā. Sed r porta iudi-
ciaria potuit esse porta vēctus, q̄ in fronte ci-
uitatis p̄or eminebat. Porta vō aqua p̄
tuit esse porta fonti⁹. Porta vō equor nō fu-
it porta ciuitatis sed statuta erat an̄ atria tē-
pli, v̄lq; ad quā ascēdere in equis licet erat.
Porro neemias cū suis suis instabat operi
nec somno ac cibo suauiter retebatur, sed sub
necessitate. Et summātū est opus p annos
duos r q̄trū menses, līcer in multa angua-
stia r plurimis impedimentis. Primo em̄ fi-
nitime nationes in manu forti aggrediebā-
tur eos. Neemias vō media pīllāarma-
tam statut̄ extra ciuitatē vt sustineret impē-
tus aggredientiū. Altera vō media pars ed-
ficabat, vna manu ponentes lapidem, alte-
ra gladium tenentes. Porro secundum inter-
venit impedimentum, Fames enim ora est
in terra, r obligauit se populū debito subry-
sis, r agros r vineas et olīueta vendare.

Judith

cōpulsi sunt, tandem etiā filios et filias veniū dare in seruos et ancillas. Et hucata multi tūdie cōpulsi neemias dūlites et magistrat remittere vsluras: et restituere vīneas et fuos et agros q̄s emerant, et excuties sūnū suū dīcti. Si excutiat deus oēm vīrū qui non cōpluerit vībum hoc. Et dūcti vīnūrūa mulitudo amen. Ipse q̄z annonas q̄ regi debe bāns adonauit. Qui cum dūc missus eēt a regēti annonas que dūcib⁹ debebant non comedit a p̄ma dīe q̄ egressus est a rege vīqz dum redit ad eū. Prēterea tertiu habuit in pedimentū q̄ p̄ncipes trans flumen qui in uidebat ei corruerūt mūrīsbo quosdā seniōrū qui erant in hierlm̄ vi eū morti traderēt. Qd̄ cu nequīrēt: varijs eū terrebāt rumoribus: vt sc̄ ab opere cessaret dīctētis. Multi p̄uauerūt aduersū te, vade et abscondere ab eis. Rursumq; alebāt. Delatū est ad regē q̄ velis rebellare: et facere te regē in iudea. Hoīlerasperare dīm tuū. Eunq; multa finge rent in hunc modū nō preualuerunt, q̄ ma nus domini erat cum eo.

De inuentione ignis Caplīm. VIII.

Ostquā autem

p̄ edificat̄ est mur⁹, q̄ rari erāt hab itates in hierlm̄, p̄cepit neemī as vt clauderēt̄ porte an̄ solis occasum, nec aperirent an̄ calorē solis. Lūq; imineret mē sis septim⁹ q̄ fere totus apud eos solennis est, conenerūt in hierlm̄ quasi vir vīnus. Et accepit neemias q̄ nō habebāt ignē dī subli mi. Traditūq; ē ei a seniorib⁹ q̄ hieremias ī dieb⁹ captiuitatis abscondērat stipites altaris et prunas in iferlorib⁹ terre in valle iōsaphat. Lūq; venissent ad locū: cruderauerūt puteū et inuenierūt stipites et prunas et aquā crassaz et tollētes ea sup̄ strū lignoz, et hostias que erāt sup̄ altare piecerūt, et erupit ignis. Et appellauit neemias hūc dīē nephar qd̄ interptatur purificatio Alij dicit nephi. Et orabāt sacerdotes ionatha in choante: et ceter⁹ respō dētib⁹. Neemias quo dīcim⁹ mag⁹ factuz q̄ specialē edidit ora c̄t orabāt sacerdos tes ionatha inchoanter̄. Ro. ecclēsia in quadā eplā ī quodā die iējunij dīcti factū tempore machabeorū iustulās epistolā lectio libri machabeorū,

qui fuerūt longē post neemīas, et stayldeſ qd̄ h̄ dīcti p̄trariū ēē ecclēs. Solueſ ergo sic, qz eiſ ſecūduſ liber machabeoz de quo ſumis illa eplā non ſit historie proſecutio: ſed tñ epistolā quedā mīſſa a iuda et seniorib⁹ ad alioſ iudeos diſpersos tantū a iuda illis diſperſis, et hoc factū noſtificat̄, et festītā ſno uter iñſtituta celebranda mandat̄, nō p̄ncipaliter enarrat̄.

De obſeruatione tabernaculoz.

Caplīm. IX.

Dīro prima die sce

p̄ giap̄ dīcīrūt eldreyt aſſerret libp̄ legi, et legeret corā p̄plo. Sc̄tītq; eldras ſup̄ gradū līgneū quē fecerat ad loq̄n̄ diuī ſueta portā aquaz, et portā atrij, ſec⁹ quā erāt luteres, et legit de mane vīq; ad mediū dīe. Leuīte ho diuodecum ſilentū faciebat ſu populo. Flebat autē omnis populus, et dīcte ad eos eldras. Nolite p̄tristari, q̄ ſanct⁹ dīes dīni ē, ſed ite comedite pinguiā, et bibite mul sum, et date pres eis qui nō p̄parauerūt ſib⁹. Cūq; rediſſent in dīe iēdī in iuenerunt in le ge preceptū eſſe a dīo vt habiēt ſili iſrael in tabernaculis mēſe ſeptimo ī dīe ſolenni. Et mādātē eldra egrēli ſunt, et tulerūt frondes olivēt̄ ligni pulicerrimi myrti et palmarū et fecerūt ſibi tabernacula in atrij et domatē bus ſuis, et in atrij ſu domus dīni que nō fece rant a dieb⁹ iōsue ſili nun. Et obſeruat̄z eſt deinceps in iſrael vīq; in hodiernū dīe. Die ho octaua fecerūt collectam ſueta ritum, ſta tuentes vt quīq; daret tertiam partem ſicli p̄ annum ad oleum, et panes p̄poſitionis ad ligna et ſacrificia ſempiterna, in diebus ſest̄, et p̄ peccato. Die ho vīcīſimaterīa, quia au dierāt in lege, amonites et moabites nō iſra bunt ecclēſia dei: ſeparauerūt ab ecclēſia alie nigenas, et in mūdationē ſuā ſtatuerūt iſra ſtinum generale iējunium, vt affligerent anīmas ſuas homines et iūmēta vīq; ad pueros ſeprennes, et ſuenerūt octies ad audiendam legem, quater in die et quater i noce. Lectio ne terminata p̄ſternebaſ p̄plos ad orandum et ſiebant, preces ſuper eum, et tandem benedictio ſacerdotalis. Ex his vt dīcti beda: ecclē ſia traxit exemplum. Haꝝ et ſupra gradus le gitur, et leuīte proclamationes faciunt in po pulo, et octies conueniunt ad ecclēſiam eſt non penitus eo modo quo illi ſemel enīm

Historia Libri

In nocte surgim⁹ ad nocturnos. Et illō. De dia nocte surgebā ad psalēdū tibi r̄c. In die p̄o septies psallimus. Km illō. septies in die laudem dixi tibi. Singulis aut horis legit lectio quā capitulare dicim⁹. postq; psterneb ad preces in dieb profestis. et subiū oratio pro benedictione.

De edificatione muri et obitu neemias.

Laplīm. x.

Oro neemias

p̄ vidēsribē fere vacuā factā ba
bitantib, rogauit optimates

ut habitarēt i hierlm, et bñdixit eis q̄ se spō
te obtuleūt. Reliquāq̄ multitudō misit lor
tem: et decimū caput fecit habitare in hieru
salē. Post aliquid tēpus gregat̄ sunt i hieru
salē ad dedicationē muri. et ascēderunt sacer
dotes et leuite et cantores cū musicis instru
mētis: et psallētes incedebāt p̄ mur. Esdras
p̄o pcedebat. neemias et optimates cū eo su
per alterā p̄tē muri incedebāt psallētes. Reli
q̄ p̄o multitudō seqbāt eos sup terrā. et duce
bat choros. His expletis rediit neemias ad
regē in p̄side: anno scđo 2. xx. regni sui. et mor
tu⁹ est esdras in senectute venerādar cū mul
ta liberalitate sepult⁹ in hierlm. Hic qđam
hebreoz̄ autumāt fuisse malachī. S̄z ma
lachīas post regressum captiuitatis natus ē
in iudea in sophis. Quē q̄ vite optime fuit
et aspectu decor⁹ p̄p̄l̄ appellauit malachi. id
est angelū. Tradit etiā q̄ p̄pheticē dicebat
eadē die angel⁹ dei apparēs iterabat. Et mor
tus est dū adhuc iuuenis esset. et sepult⁹ in
agro suo. Porro circa finē diez suorū rediit
neemias in hierusalē ex beneplacito regis. et
intellēcit mala q̄ fiebat in ea. Sacerdotes nā
q̄ in dieb viciū sue nō habitaabant in gazoz
phylarijs circa tēplū. sed in domib⁹ p̄p̄is cū
omni domo sua. et custodīavasoz dñi posue
rant in domib⁹ sequestratis a tēplo. Et edifi
cauit de p̄p̄io gazophylatia in quib⁹ excuba
bat sacerdotes. et reponebāt vala. Preterea i
uenit pl̄m calcantes torcularia in sabbato
et inferentes in hierusalē vinūr vinas ficiis et
oēonus. Hētes q̄z inferebāt p̄sces et venalia
et vēdebat in sabbatis filiis iuda. Et obiur
gauit optimates dicēs. Lur p̄phanatis diem
sabbati et inducitis irā dei sup israel. et sup ci
uitatē hāc. Et adiurauit eos de custodia sab
bati. et p̄cepit claudi portas in sabbato. ne in

trarent negotiatores. et manserūt extra hier
usalē semel et bis. Et hēster⁹ est eos neemias
q̄ si delinceps veniret manū mitteret in eos et
recesserūt. Et fecit neemias in hierusalē bibli
othecā gregat̄ libros d regib⁹ et libros p̄
phetaoz. et dauid. et ep̄las regū. et de donatis
et p̄ his omnib⁹ q̄ fecerat oravit neemias ad
deū dices. Memēto mel d̄s mens in bonū.
Hucusq̄ sumpta est series historie ab anna
libo hebreoz̄ p̄ter hēster. Que p̄o post b apō
ludos gesta sūt. de scriptis iosephi et africaz
n̄ exhibent. et de libro machabeoz̄ quē q̄dā ab hebreis scriptū autumāt. q̄dā ab grecis
Et mortuus est neemias vir benign⁹ et sepul
tus iuxta mur. quē edificauerat. Post artar
persim regnauit verses duob⁹ mēsibus. post
quē sogodian⁹ mensib⁹. viij. Post quē regna
uit darius cognomēto noſbus sub quo eg
ptus recessit a persis.

Incidentia.

Ea etate solis defectio facta est. et ignis d
etna erupit. plato nat⁹ est. hypocrate medici
claruit. dionysius in sicilia tyrāndē exercuit.
Post dariū regnauit artarzes. qui cognominat⁹
est mennon. darij et parasitidis fili⁹.
Hic ab hebreis dicit asuerus Sub h̄istoria
hēster cōscripta est.

Sequuntur tituli capituloū in h̄istoriam hēster.

De hēster.	ca. 1
De ocho.	ca. 1
De dario filio arsams.	ca. 1
De alexandro.	ca. 1
De reclusione decē tribuum et morte alepan dri.	ca. 1
De p̄tholomeo sother.	ca. 1
De p̄tholomeo philadelpho.	ca. 1
De euergete.	ca. 1
De philopatre.	ca. 1
De seleuco.	ca. 1
De antiocho ep̄sphane.	ca. 1

Incipit h̄istoria libri hēster.

Caplīm. I.

Ibrū hēster
transluit hieronymus ad
petitionem pauli et custo
chij de hebreo in latinū. et
q̄ in greco corrup⁹ erat